

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7P/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714206632
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2714206632.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: D. T., L.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Skalica, dieťa rodičov: C. T., L.. X.X.XXXX, J. B.Č. XX, D., občianka SR a P. T., L.. XX.X.XXXX, J. C. XX, D., občan SR, o návrh matky na zúženie styku otca s dieťaťom a zvýšenie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd zamieťa návrh matky na zmenu úpravy styku otca s dieťaťom.

Súd zvyšuje výživné otca k maloletej D. zo sumy 90 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne s účinnosťou od 13.10.2014, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 13.10.2014 do 31.10.2014 v sume 24,50 eur je otec povinný zaplatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 6P/93/2012-44 zo dňa 20.6.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/72/2012-65 zo dňa 3.10.2012.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom doručeným súdu dňa 13.10.2014 domáhala zúženia styku otca s dieťaťom a zvýšenia výživného na dieťa otcovi z 90 eur na 150 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu.

Návrh na zúženie styku na každý nepárny víkend od soboty od 9,00 hod. do nedele do 17,00 hod, každý rok od 25.12. od 9,00 hod. do 26.12 do 18,00 hod odôvodnila tým, že medzi nimi ako rodičmi dochádza k konfliktom už dlhší čas. otec robí nevhodné útoky a invektívy na jej osobu i pred dieťaťom. Ako dôvod ďalšieho nestretávania sa otca s malou v stredu (podľa pôvodného rozhodnutia) uviedla, že dieťa chodí už do 1. ročníka základnej školy a otec jej často oznámi až v priebehu stredu, že si malú nezoberie a matka musí potom hľadať náhradný program resp. meniť termíny v práci, aby mohla zabezpečiť starostlivosť o dcéru. Dieťa sa musí v stredu pripravovať na vyučovanie a nie byť vystavovaná stredovým situáciám. Návrh na zvýšenie výživného odôvodnila matka tým, že dieťa nastúpilo do 1. ročníka základnej školy a výdavky na ňu sa jej zvýšili hlavne v súvislosti so školou, obedmi v škole, školských potrieb, mimoškolskými krúžkami.

Otec ani s jedným návrhom nesúhlasil. Nevidí problém v tom, aby sa s dcérou stretával naďalej v stredu od 14,30 hod. do 18,00 hod., pričom v tento deň navštevuje volejbalový krúžok od 15,00 hod. do 16,30 hod. Uviedol, že dieťa zo školy berú i starí rodičia v pondelok a piatok a domov ju vozia až na večer. Keďže robí ako vodič z povolania na telefón, potvrdil, že niekedy matke v priebehu stredy volá, že si dieťa nevyzdvihne. Ohľadom styku žiadal ponechať v platnosti pôvodný rozsudok. Otec má za to, že teraz platené výživné 90 eur mesačne na dieťa je primerané a preto žiada zamietnuť i návrh na zvýšenie výživného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov i kolízneho opatrovníka dieťaťa, pripojenými spismi OS Skalica sp. zn. 6P/39/2013 a sp. zn. 6P/93/2012, potvrdením o príjme otca, daňovými priznaniami matky za rok 2012 a rok 2013, písomným vyjadrením otca, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Naposledy bolo výživné na mal. D. upravené pri rozvode rozsudkom OS Skalica č. k. 6P/93/2012 - 44 z 20.6.2012 (právoplatný 10.10.2012 v časti výživného). Dieťa bolo zverené matke a otcovi určené výživné 90 eur. Matka pracovala ako kaderníčka na živnosť a mala netto mesačný príjem 700 eur. Bývala som s dcérou v podnájme, za ktorý mesačne platila 220 eur. Mal. D. chodila do materskej škôlky, s čím mala matky mesačné výdavky cca 50 eur vrátane obedov v škôlke. Otec mal mesačný netto príjem 572,17 eur vrátane diét. Okrem D. nemali rodičia žiadne iné vyživovacie povinnosti.

Rozsudkom OS Skalica č. k. 6P/39/2013-23 z 20.5.2013 bol upravovaný styk otca s dieťaťom (právoplatný 5.6.2013) na základe dohody rodičov to tak, že otec bol oprávnený sa s dieťaťom stretávať každú stredu od 15,00 hod. do 18,00 hod., každý nepárny týždeň v roku od pitku od 15,00 hod. do nedele do 18,00 hod., počas Vianočných sviatkov každý páry rok od 24.12. od 10,00 hod. do 25.12. do 10,00 hod.

V súčasnom období ani jeden z rodičov nezmenil svoj osobný stav, nevznikli im ďalšie vyživovacie povinnosti.

Matka býva v spoločnej domácnosti len s maloletou v podnájme v mestskom 2 izbovom byte. Prespáva u nej priateľ. Mesačné výdavky s bývaním má 220 eur a 30 eur platí mesačne elektrinu. Matka aj v súčasnosti pracuje ako živnostníčka, kaderníčka. Má ešte s jednou kaderničkou prenajaté priestory na výkon podnikateľskej činnosti, pričom ona s tým má mesačne výdavky za nájom 205 eur. mesačné výdavky na podnikanie má na poplatky na zdravotný poisťovníu 56 eur, sociálnu poisťovníu 133,42 eur, nájomné priestorov 205 eur, materiál cca 150 eur. Podľa vyjadrenia matky má mesačný príjem cca 1200-1300 eur a keď z toho mesačne všetky poplatky spojené s podnikaním a jej súkromným životom, mesačne jej ostane cca 200-250 eur. Matka brigádne nikde nepracuje. Pracovnú dobu má od 8,00 do 17:00 hod. denne, pritom utorky a štvrtky býva v práci kratšie - do obeda, po obede tam nie je, ak nemá prácu. Matka nemá zdravotné problémy.

Zhodným tvrdením mal súd preukázané, že otec platí výživné riadne a včas a otec sa s malou stretáva tak ako to bolo upravené rozsudkom č. k. 6P/39/2013-23 z 20.5.2013.

Matka svoj návrh na zúženie styku otca s dieťaťom odôvodnila tým, že otec ju aj po rozvode stále ústne napáda a to aj za prítomnosti dieťaťa. Na malú to zle vplýva, lebo ona jej podľa slov matky potom tiež všelijako povie. V máji 2014 podala na políciu trestné oznámenie a otec dostal pokutu. Súdu neodôvodnila, prečo si návrh na zúženie styku podala na súd až v októbri 2014. Podľa vyjadrenia matky si otec dieťa bráva v stredu nepravidelne a potom jej dieťa z školy vyzdvihnú jej rodičia a D. nejde ani na volejbal. Zúženie styku na sobotu (t.j. nie už od piatku) a nedeľu odôvodňujem tým, že dieťa nastúpilo do školy a ona sa s ňou učí v piatok aj nedeľu. Otcovi v súčasnosti dáva malú na styk od piatku, ale školskú tašku mu za každým nedáva. Otec malú vozí v nedeľu o 18,00 hod. a to je už unavená. Matka má záujem, aby jej otec vracal dieťa v nedeľu o 17,00 hod. hlavne cez zimu (október - marec). Matka popiera, že by ona osočovala otca za prítomnosti matky.

Otec pracuje stále ako vodič z povolania. Podľa jeho vyjadrenia má v súčasnosti priemerný netto mesačný príjem cca 650 eur vrátane stravného. Býva v dvoj izbovom byte v jeho osobnom vlastníctve, kde má mesačné výdavky na nájom 160 eur mesačne, elektrinu 30 eur, úver čerpaný na bývanie 128 eur, poistenie úveru 7 eur mesačne, telefón vrátane internetu po cca 45 eur, sporenie 10 eur. Mesačne platí na dieťa výživné 90 eur, pôžičku vo VUB a.s. po 50 eur mesačne (čerpanú za manželstva a z časti použitú na zriadenie kaderníctva matky dieťaťa). Platí nedoplatok na nájomné po 50 eur mesačne, lebo mal dlh na dvoch nájmoch a nedoplatok na vode. V byte býva sám, priateľka chodí k nemu len na víkendy. Otec nemá zdravotné problémy.

Podľa vyjadrenia otca jej kupuje veci adekvátne. Behom dvoch rokov jej kúpil dvoje tenisky, teplákovú súpravu. Keď dieťa nastupovalo do prvého ročníka, otec jej do školy nič navyše nekúpil zdôvodniac to tým, že matka mu nepovedala čo by som jej mal kúpiť. Podľa jeho vyjadrenia nevedel do Sofii treba kúpiť, pritom on má sestru, ktorá má maloleté dieťa. K jeho styku s dieťaťom v stredu otec uviedol, že D. zoberie pred treťou hodinou, zavezie ju na krúžok, okolo piatej si ju vyzdvihne, idú k nemu domov, urobia si úlohy. Matke D. zavezie o šiestej domov. Píšu spolu písmenká, a čítajú úlohu a to 5 až 6 krát. Dieťa si bráva na víkend v piatok, väčšinou s ňou býva doma, len teraz boli u jeho sestry v J.. Matke vracia D. v nedeľu a po dva krát ju vrátil skôr, keď o to matka žiadala.

Podľa vyjadrenia otca za prítomnosti dcéry reaguje na vyjadrenia matky, ale pred dieťaťom nenadáva. Otec potvrdil, že niekedy si malú v stredu na styk nezoberie, ale vyplýva to z jeho povolania vodiča z povolania robiaceho na telefón. Podľa jeho slov matke oznamuje, že pre dieťa nepríde hneď, ako sato sám dozvie. Ako dôvod napádania matky dieťaťa uviedol otec to, že mali nevyporiadaný úver na kaderníctvo a on platil penále. Poprel, že by ale pred D. vulgárne rozprával.

Mal. D. navštevuje 1. ročník ZŠ, nemá zdravotné problémy, v škole sa stravuje a za stravu jej matka platí mesačne cca 20 eur. Dieťa je v školskom klube do 16,00 hod, za ktorý matka platí mesačne 7 eur. Maloletá navštevuje platené krúžky: za tanečný krúžok matka platí pol ročne 20 eur a za volejbal 30 eur ročne. D. má krúžok volejbalu v stredu od 15:00 do 17:00 hod, kedy má mať styk s otcom. Pokiaľ sa styk otca s dieťaťom v stredu realizuje, berie ju on na krúžok a následne ju vodí matke. Podľa vyjadrenia matky otec jej dovedie dieťa v stredu už naučené a ona si to s ňou ešte opakuje. Konštatovala, že D. sa rada učí.

Na meniny a narodeniny dieťaťu kupuje darčeky, oblečenie. Podľa matky nič navyše ale otec dieťaťu nedáva.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Súd sa najprv vypořiadal s návrhom matky na zúženie styku otca s dieťaťom, t.j. zrušenie styku v stredu a zúženie styku z piatku až na sobotu a vrátenie dieťaťa v nedeľu o hodinu skôr.

Ako dôvody tohto návrhu matka uviedla v prvom rade to, že otec ju slovne pred dieťaťom napáda, nie každú stredu si dieťa zoberie zo školy, malá chodí do prvého ročníka a ona sa s ňou učí v piatok a aj nedeľu.

Vykonaným dokazovaním mal súd objektívne preukázané, že návrh matky je podaný nedôvodne v časti zúženia styku otca s dieťaťom. Súd mal preukázané, že otec sa doposiaľ s malou stretáva v zmysle posledného súdneho rozhodnutia ohľadom styku, nevedí mu ani, že počas stredy časť z styku trávi na krúžku. Dieťa v stredu i naučí a až potom vracia matke. Matka nepreukázala žiadne objektívne dôvody, ktoré by boli podkladom na zúženie - obmedzenie otcových práv v podobe zúženia jeho styku s dieťaťom. Oproti rozhodnutiu v roku 2013 je D. staršia, vyspelejšia a nateraz vie otec zvládnuť i jej prípravu do školy. Súd má za to, že pokiaľ vie otec pripraviť a naučiť dieťa do školy z stredy na štvrtok, nemá problém ju naučiť ani na pondelok a matke ju priviezt' v nedeľu v zmysle ich poslednej dohody. Súd prihliadal na to, že dieťa je teraz prváčka, pričom prváci nemajú ešte tak veľa učenia ako vo vyšších ročníkoch so zaťažением na jazyky či odborné predmety. Vychádzajúc z vzájomných vyjadrení rodičov na pojednávaní má súd preukázané, že vzťahy medzi rodičmi dieťaťa boli a doposiaľ i sú vážne narušené, ale ohľadom dieťaťa sú schopní spolu komunikovať. Súd pri navrhovanej úprave styku prihliadal v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby (k rodičom, príbuzným, priateľom, prostrediu a pod.) a vývinové potreby (vek, školské, zdravotné, záujmové potreby a pod.), stabilitu budúceho výchovného prostredia (životné, ako aj bytové pomery rodičov, ich hmotné zabezpečenie, povahové vlastnosti a pod.). Na druhej strane prihliadal na to, že obaja rodičia majú nie len povinnosti (či starať sa o dieťa alebo platiť výživné), ale i právo podieľať sa osobne na výchove dieťaťa, stretávať sa s maloletou. Toto svoje právo ale rodičia nemôžu uplatňovať bez toho, aby brali ohľad na psychický a zdravý duševný vývoj dieťaťa. V praxi súdov sa pri rozhodovaní o úprave styku vychádza najmä z návrhov a vyjadrení rodičov, z ktorých súd čerpal podklad i pre toto svoje rozhodnutie. Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd preukázané, že hlavným problémom je ani nie tak v styku ako v doposiaľ nestrávenom ich rozchode. Súd dbal ale na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Z tohto dôvodu súd považoval za potrebné návrh matky na zúženie styku otca s dieťaťom zamietnuť. Matka žiadnym objektívnym spôsobom nepreukázala dôvodnosť svojho návrhu v tejto časti.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Zo zákona o rodine vyplýva, že vodiacou zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať - je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni, zákon totiž neustanovuje rodičom povinnosť zvyšovať životnú úroveň dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihladne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine sa právo na výživné nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

Predmetom sporu je ďalej zvýšenie výživného na maloleté dieťa rodičovi.

Pri skúmaní dôvodov návrhu matky na zvýšenie súd prihladal na odôvodnené potreby oprávneného (dieťaťa) i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca). Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Zmenou pomerov môže byť subjektívna okolnosť na strane povinného, resp. okolnosť na strane oprávneného alebo objektívna, a to vývoj životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania a súd musí obligatórne skúmať jej príčiny. Takisto ňou môže byť dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov, atď. Zmena výšky výživného alebo jeho úplne zrušenie je vo všeobecnosti možné najskôr od času, kedy došlo k zmene pomerov. Tieto všetky skutočnosti súd vzhľadom na dôvody návrhu i zisťoval.

Vzhľadom na charakter návrhu súd vykonal porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania na základe vykonaného dokazovania. Samotná zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená subjektívnymi okolnosťami na strane povinného či oprávneného alebo objektívne, napr. vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného.

Preto aj súd skúmal zmenu pomerov, ktorá nastala za cca 1 rok a 2 mesiace (t.j. od právoplatnosti rozsudku o rozvode do podania návrhu na súd v októbri 2014), ktoré uplynuli od poslednej úpravy výživného na strane dieťaťa i na strane rodičov, lebo vtedy sa naposledy zisťovali pomery rodičov. Súd zistil, že u mal. Sofie došlo k zmene pomerov v tom, že úmerne veku vyrástla, zvýšili sa výdavky na jej ošatenie a hlavne v súvislosti s jej nástupom do 1. ročníka základnej školy sa zvýšili výdavky na školské pomôcky, rôzne paltby vškole (ZRPŠ, poisťka, obedy, exkurzie, výlety,...) a mimoškolské platené krúžky. Dieťa nemá zdravotné problémy.

Otec si plní vyživovaciu povinnosť riadne. Ani jeden z rodičov nezmenil svoj osobný stav a nemá ďalšie dieťa.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že u otca došlo k zmene pomerov oproti roku 2013, kedy sa naposledy rozhodovalo o výživnom na mal. dieťa. Čistý príjem otca sa zvýšil z 572,17 eur na 650 eur a tento príjem uviedol sám otec).

K zmene pomerov u matky nedošlo, lebo jej príjem je obdobný ako pri rozvode.

Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že je tu dôvod na zvýšenie výživného otcovi a to práve z dôvodu nástupu dieťaťa na základnú školu. V ustálenej súdnej praxi ohľadom určovania výživného je zaužívané, že výživné sa určuje pri deťoch vo veku D. v rozmedzí cca 20 % z príjmu otca deleno počet detí. Súd postupoval týmto myšlienkovým pochodom a zistil, že na D. pripadá výživné cca v sume 130 eur (výpočet: 20% z 650 = 130). Z týchto dôvodov aj zvýšil výživné na mal. D. na sumu 130 eur a takto určené výživné považuje nateraz za primerané jednak veku a odôvodneným potrebám dieťaťa, tak i reálnym možnostiam a schopnostiam rodičov. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov a podľa toho súd určuje i výživné.

Súd zvýšil výživné otcovi od 13.10.2014, kedy bol doručený na súd návrh matky. Nakoľko súd zvýšil výživné otca od 13.10.2014 a prihliadajúc na to, že otec zaplatil výživné v októbri v sume 90 eur, súd vyčíslil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 13.10.2014 do 31.10. v sume 24,50 eur. Mesiac november do nedoplatku už nezahrnul, lebo v tento mesiac bude otec už platiť výživné 130 eur.

K sume 24,50 eur dospel tak, že musel od 01.10. do 12.10. počítat' z obligatónym výživným 90 eur a od 13.10. do 31.10. vychádzať už z zvýšeného výživného 130 eur. K nedoplatku súd dospel nasledovným výpočtom: 1/ za obdobie 01.10.-12.10.: 12dní/31 x 90 = 34,83 eur; 2/ za obdobie 13.10.-31.10.: 19 dní/31 x 130 = 79,67 eur. Keďže otec v októbri poslal 90 eur, pričom za 1.10.-12.10. mal poslať len 34,83 eur a za čas 13.10.-31.10. mal poslať 79,67 eur, t.j. za celý mesiac október mal poslať spolu 114,50 eur a uhradil 90 eur, vznikol mu nedoplatok 24,50 eur (114,50 - 90). Nedoplatok na zročnom výživnom súd uložil otcovi povinnosť zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, aby nebola ohrozená platba bežného výživného.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).